

הפצת תורתו ומשנתו של מרן רבינו עובדיה יוסף זלה"ה • תפעול ציונו הקדוש של מרן זיע"א • המפעל האדיר "הלימוד היומי בתורת מרן" • ירחון תורני "קובץ בית יוסף" • גמ"ח להשאלת ספרי מרן והכנסתם לשיבות וכוללים • "ערוץ מרן" - שידורי תורה ויהדות 24 שעות • שיעורי תורה וכנסים • גליון שבועי בעברית ובאנגלית

לתרומות חייגו:

*8759

www.moreshet-maran.com

מרן מוציא זשקאל

לעילוי נשמת

שרלו (שרל) בן ריקה סעדון ז"ל

פרשת ניצבים

כז אלול תשפ"א תשפ"א | גיליון מס' 375

י"ל בסיוע המשרד לשירותי דת

אמרותי

"ושבת עד ה' אלקיך... ושב ה'

אלקיך את שבתך" (ל, ב-ג).

הסביר מרן פוסק הדור זצוקללה"ה (משיעורי הראש"ל, ח"א עמוד עב): הנה כתוב "השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם", "קדם" הוא ראשי תיבות: קין, ד'וד, מ'נשה.

קין, שפך דמים והרג את הבל אחיו, ושב בתשובה ונתקבלה תשובתו. דוד, נכשל בחטא בת שבע, ולפי דרגתו נחשב לו כאילו נכשל באיסור עריות, אך עשה תשובה ונתקבלה תשובתו. מנשה - עבד עבודה זרה, ולא הייתה עבודה זרה שלא עבד לה, ואף הכניס צלם של עבודה זרה להיכל בבית המקדש כדי להכעיס, אך עשה תשובה ונתקבלה תשובתו.

ונמצא ששלשתם יחד עשו ג' עבירות חמורות שבתורה - שפיכות דמים, עריות, עבודה זרה, ובכל זאת כשעשו תשובת אמות נתקבלה תשובתם, וזהו שנאמר: "תשב אנוש עד דכא", דכ"א ר"ת דים - דהיינו שפיכות דמים, כ'וכבים - דהיינו עבודת כוכבים, א'שת איש - דהיינו גילוי עריות.

לרמז שגם על עבירות חמורות אלו יש תשובה אם יעשנה כראוי, ואף אם נגזר דינו למיתה, יכול לתקן את מצבו ולשפרו על ידי תשובה אמיתית שעשה. (משול תבל-דברים, עמוד שפב).

משלחן הראשון לציון

האם יש להמתין למניין כדי להתחיל את חזרת הש"צ, או די ברוב מנין

[מתוך קובץ בית יוסף - גליון לה, אלול תשע"ז]

לכבוד הרה"ג רבי יואל שבתאי שליט"א
חזרת הש"צ, כיון שהוא שלא לצורך, אבל כשהוא לצורך, די ברוב עונים. וכ"כ בספר תורת חיים סופר (סי' נה ס"ק יב), וכן כתבו בשו"ת נחלת בנימין (סי' לא). ובשו"ת מהרש"ג ח"ב (סי' טז). ובשו"ת בית אבי ח"ב (סי' מד). ובספר בני ציון (סי' נה ס"ק יב), שאין חילוק בזה בין קדיש וברכו לחזרת הש"צ, כמבואר בב"י בשם מהרי"ל, ושהעיקר כפסק הש"ע, ודלא כהט"ז. וע' בשו"ת אמרי יושר ח"ב (סי' ט) שכתב להרב השואל: ובנידון שאלתו אם המתפלל שמונה עשרה מצטרף לעשרה, שלפי דעת הגר"ז אינו מצטרף לחזרת הש"ע דבעינן תשעה עונים אמן, יפה כתב כה"ר שדעת הדרך חיים והחיי אדם אינם כדעת הגר"ז בזה, וגם לדברי הט"ז סי' נה מוכח שהמתפלל מצטרף, כיון שיכול לשתוק ולכוין בסיום הברכה ושומע כעונה. וגם בספר תהלה לדוד סי' נה הניח דברי הגר"ז בצ"ע. עכת"ד. וכ"כ בספר עמק ברכה (דף טו), דמרן הש"ע בסי' נה תפס עיקר ההלכה כדברי המהר"ם והגמ"י ומהרי"ל, שהמתפלל וכן הישן מצטרפים למנין גם בחזרת התפלה, ומה שהביא בש"ע סי' קכד דברי הרא"ש שאם אין תשעה מכוונים לברכות הש"ע קרוב להיות ברכותיו לבטלה, הוא רק לרווחא דמילתא לצאת לכתחלה לדעת הרא"ש, אבל מעיקר הדין נקטינן כמהר"ם ודעמיה. ע"ש.

ואף שיש חולקים בזה, מ"מ מדברי מרן הש"ע משמע שאפשר להתחיל בחזרה כל שיש רוב מנין שעונים אחר ברכותיו. וכך ההלכה ואין לגרום לטורח צבור. וראה באריכות בתשובה בילקוי הנ"ל.
בברכת התורה,
יצחק יוסף
הראשון לציון הרב הראשי לישראל

למסירת שמות לתפלה על ציונו של מרן: *8759 • מעוניין לקבל את העלון מידי שבוע למייל? office@moreshet-maran.com

כל ספרי מרן רבינו עובדיה יוסף זלה"ה ומרן הראש"ל רבינו יצחק יוסף שליט"א

לרכישה באתר "מורשת מרן שופס"

shops.moreshet-maran.com

מחפשים ספר אחר?
צ' המיתו!

שיעורי מרן ברצף 24 שעות ביממה!

079-916-5000

דברים הנוהגים בערב ר"ה

(מתוך חזו"ע ימים נוראים)

א. נוהגים לעשות התרת נדרים ביום ערב ראש השנה, שהוא יום כ"ט אלול. ודורשי רשומות רמזו על זה, "לא יחל דברו ככל" סופי תיבות אלול. והוא רמז על דרשת חז"ל (בהגיגה יא.) לא יחל דברו, הוא אינו מיחל, אבל אחרים מחלין לו. (שפתי כהן עה"ת פר' מטות). וטוב לעשות ההתרה לכתחלה על ידי עשרה ששונים הלכות. ע"פ מה שאמרו בנדרים (ה.) נידוהו בחלום צריך עשרה בני אדם להתיר לו. והוא דתנו הלכתא. וכן פסק בש"ע יו"ד (ס' שלד סעיף לה.) וכתבו האחרונים, שמנהג ההתרה בערב ר"ה, הוא ע"פ מה שאמרו בזוהר (פרשת פקודי דף רמט ע"ב), "דמי שנתחייב נזיפה או נידוי בבית דין של מעלה, ישאר בנידוי ארבעים יום, ואין תפלתו נשמעת". ולכן יש נוהגים לעשות התרת נדרים גם ארבעים יום קודם ראש השנה. ומכאן ולהבא חושבנא טבא. (כף החיים ס' תקפא אות יב.)

ב. בתפלת שחרית בערב ראש השנה אין אומרים וידוי ונפילת אפים, ולא מזמור יענך ותפלה לדוד, וכמו שכן נוהגים בכל ערב יום טוב, אע"פ שבסליחות בער"ה אומרים וידוי ונפילת אפים, אפילו הגיעו אליהם אחר עלות השחר, קודם הנץ החמה, ובמנחה שלפני יום ערב ראש השנה פשוט שאומרים וידוי ונפילת אפים.

ג. יש נוהגים להתענות בערב ראש השנה. ויש מהנוהגים להתענות שאוכלים מעט קודם עלות השחר, כדי להתחזק ולגמור התענית בשלום. ונכון שקודם שילכו לישון יעשו תנאי, שאם ישכימו לקום קודם עלות השחר יהיו רשאים לאכול ולשתות. וטוב להחמיר ולהמנע מאכילה ושתיה לגמרי אחר שינת קבע בלילה, אפילו הוא קודם עלות השחר, שכן הוא על פי הזוהר.

ד. הנוהגים להתענות בערב ראש השנה, ואירע בו ביום ברית מילה או פדיון הבן, מותר להם לאכול בסעודת מצוה, ואינם צריכים התרה, כי על דעת כן לא נהגו מעולם להתענות.

ה. מנהג ישראל להסתפר בערב ראש השנה לכבוד החג ולובשים בגדים מכובסים ומגוהצים לכבוד יום טוב, להראות שאנו בטוחים בחסדי השי"ת שיוציא לאור משפטינו לחיים טובים ולשלום.

ו. יש נוהגים ללכת בערב ראש השנה לבית הקברות. וההולך לשם לא ישים מגמתו נגד המתים, אלא יבקש רחמים מהשי"ת בזכות הצדיקים שוכני עפר. והכהנים אסור להם בהחלט ללכת לבית הקברות, אפילו על קברות הצדיקים.

ז. יש נוהגים לטבול בערב ראש השנה במקוה טהרה. ואסור לברך על טבילה זו, והמברך עון ברכה לבטלה בידו.

ח. אשה שהיא בתוך שבעה נקיים, וכן הבתולות, לא יטבלו לא בערב ראש השנה ולא בערב יום הכפורים.

ט. הנוהג לטבול בערב ראש השנה, וחל ליל טבילת אשתו בליל ראש השנה, חייב לקיים עונתו, ויחזור ויטבול בשחרית, ואפילו במים חמים שהוחמו מאתמול.

באיסור חלוקת מיני כיבוד בזמן קריאת התורה בשבת

ב"ה, יום שני כה בכסלו תשל"ג

לכבוד הרב..... שליט"א

שלום וברכה.

בתשובה למכתבו מיום יז בכסלו, הנני להשיבו:

לפי דין תורה אסור להמשיך במנהג שנהגו במקומו לחלק ארק וסוכריות בבהכ"נ בשעת קריאת המוספים בספר תורה, כשיש חתן ואבי הבן בבהכ"נ, וצדק כבודו שמיחה במי שעושה כן, כי מנהג זה אותיות גהנם. וכל מי שיש יראת ה' בלבו עליו לאזור כגבר חלציו לבטל מנהג גרוע זה, לבל ישתרש בקרבנו. שזה בזיון לבית הכנסת ולספר תורה ח"ו, וכל המכבד את התורה גופו מכובד על הבריות.

מכל מקום טוב להציע להם שידחו את ה"כיבודים" הללו לאחר תפלת מוסף, שיעשו קידוש, ויאכל המקדש כזית עוגה. וכמ"ש בשו"ת יביע אומר ח"ב. והובא בספר ילקוט יוסף עמוד מד אות יד.

בכבוד רב

עובדיה יוסף

הרב הראשי לת"א - יפו

עובדות מהנהגותיו והליכותיו
של מרן רבינו יצוקללה"ה

הנהגותיו

זמן תורה לחוד, וזמן הצבור לחוד!

לפני שנים ספורות, נקלע הציבור הספרדי למצב קשה וכל בית ישראל נשאו את עיניהם למוצא פי קודשו של מרן פוסק הדור זיע"א.

באותה עת נכנסה משלחת רבנים אל הקודש פנימה, ובראשם מורנו הגאון הגדול חכם שלום הכהן שליט"א, ראש מועצת חכמי התורה וראש ישיבת פורת יוסף, לשמוע לעצת דברי קודשו של מרן זיע"א. משנכנסו רבני המשלחת אל הקודש פנימה, ראו את מרן שקוע כל כולו בעומק העיון, וסביבו פתוחים ספרים רבים, פוסקים ראשונים ואחרונים, חדשים גם ישנים, ואין לו בעולמו אלא ארבע אמות של תורה והלכה.

בעת שנפנה מרן לשוחח עימם ולהשיתם דברי עצה ותושייה, פנה הגאון חכם שלום הכהן ושאל את מרן: "כיצד כבוד תורתו מסוגל להתרכז בלימוד עיוני בשעה גורלית זו שהעולם סוער כספינה בלב ים גועש!?"

לשמע תמיהתו השיב מאן בפשטות ואמר: "זמן תורה לחוד, ואז שוכחים מטרודות ועול הציבור, וזמן הציבור לחוד!" חברי המשלחת בראותם גודל מחזה זה, פנו ואמרו: "הנמצא כזה איש אשר רוח אלקים בו!?" (משוש תבל).

